

and politically and, accordingly, can hardly be studied in such a short period of time (*an exhaustive three-month study*).

The given examples testify that stylistically marked toponyms are associatively interlaced into the stylistic implementation of the author's ideas, acting as additional means of text implication. In addition to the above, not only individual fictional toponyms with evident etymology can be stylistically marked, but also the numerous toponymic clusters of real toponyms, which can help the reader to understand the implied context and to explicate the author's intentions.

1. Ирисханова К. М. Функционирование топонимов в художественной литературе: Автореф. дис... канд. филол. наук: 10.02.04. / К.М. Ирисханова – М., 1978. – 20 с.

2. Карпенко Ю. А. Имя собственное в художественной литературе / Ю. А. Карпенко // Филол. науки. – 1986. - №4. – С. 34-40.

3. Гончарова Е. А. Пути лингвостилистического выражения категории автор-персонаж в художественном тексте / Е. А. Гончарова. – Томск, 1984. – 149 с.

4. Михайлов В. Н. О специфике литературной ономастики / В. Н. Михайлов // Вопросы стилистики. Стилистика художественной речи: Межвуз. науч. сб. – Саратов, 1988. – Вып.22. – С. 3-19.

5. Lewis S. Babbitt / S. Lewis. – М.: Foreign Languages Publishing House, 1962. – 454 p.

ДЕКЛІЬКА ФАКТІВ З ЖИТТЯ ФРЕДЕРІКА БЕГБЕДЕ ТА ЙОГО РОМАНУ «14,99 ЕВРО»

Людмила Стародедова

кандидат філологічних наук, доцент,

Ізмаїльський державний гуманітарний університет

Завдяки письменникам Ф. Бегбеде, М. Уельбеку, М. Леві, Б. Верберу і А. Гавальде сучасну французьку літературу читають і люблять далеко за межами Франції. Сучасні автори описують епоху, в яку ми живемо. Це дуже важливо тому, що нашому часу немає аналогів в історії. Світ нестримно

змінюється. Сучасна техніка та новітні технології за декілька десятків років повністю перевернули спосіб життя людей. Швидко розвиваються телебачення, мобільні засоби зв'язку, транспорт, авіація, космонавтика, робототехніка. Тому, звичайно, майже всіх авторів хвилює глобалізація (або мондіалізація, фр. *mondialisation*), внаслідок якої життя у світі може стати однаковим всюди. Майстри пера критикують суспільство, де панує бездушність, репресивність, залежність поглядів на світ, на політику, на рекламу тощо. Багато сучасних письменників прагнуть максимально наблизитися до «правди життя», повернутися до подій реального світу, і людини.

Актуальність статті викликана зростанням інтересу українських читачів до творів сучасної французької літератури, переведеними українською мовою, найяскравішим представником якої є Фредерік Бегбеде.

Мета статті полягає у висвітленні впливу цікавих фактів життя Фредеріка Бегбеде на формування його творчого успіху та популярності.

Один з наймодніших нині французьких письменників Фредерік Бегбеде, автор багатьох бестселерів, харизматична особистість, своїми творами викликає неоднозначні враження у читачів. Навіть його прізвище виголошують по-різному, завдяки транскрипції та транслітерації (Фредерік Бегбеде або Фредерік Бегбедер. Прізвище вимовляється «Бегбедé», проте в деяких українських виданнях він названий «Бегбедер») [4].

Хто ж він такий, Фредерік Бегбеде?

Французький прозаїк, публіцист, літературний критик, сценарист?

Світову популярність і репутацію скандального, навіженого письменника (*enfant terrible* — часто саме так називають журналісти) принесли йому його прозаїчні твори, такі як: «Спогади пришелепуватої молоді людини», «Відпустка в комі», «99 франків» та інші. Слід зазначити, що Ф. Бегбеде досить плідний письменник: до сьогоденного дня в його арсеналі десять романів, книга розповідей, есе і комікси.

Епатажний французький письменник Ф. Бегбеде не має літературної освіти, пише про те, що пережив сам, стиль його не відноситься до якоїсь певної школи, однак, його твори є найбільш перекладеними з усіх французьких романістів. «Провокатор» – так називають Ф. Бегбеде, оскільки пише він так, щоб читач не залишився байдужим до його книг.

Існує думка, що Ф. Бегбеде популярний більше за кордоном, ніж на батьківщині. Ось декілька фактів життя одного з найцікавіших сучасних письменників Франції.

Фредерік Бегбеде народився 21 вересня 1965 року у передмісті Парижа Неї-сюр-Сен у сім'ї перекладачки жіночих романів та професійного рекрутера.

За спогадами письменника, його батьки походили з буржуа, які вірили у революцію. Фредерік заздрив своїм матері та батькові тому, що їх молодість була цікавішою за його життя. Вони бачили Другу Світову, потім визвольні 60-ті, життя протікало тоді, коли всюди звучали Beatles та Rolling Stones. А він бачив лише економічну кризу, потім комп'ютерну революцію. У дитинстві Фредерік був старанною, дуже сором'язливою та тихою дитиною. За словами Бегбеде, коли йому виповнилося 16 років він став бунтарем. Його старший брат Шарль – бізнесмен, засновник брокерської контори Selftrade і першої у Франції приватної електромережі Poweo. Така нестандартна родина не могла не відбитися на способі життя самого Фредеріка. Закінчивши навчання у ліцеях Монтеня (Lycée Montaigne) та Луї-ле-Грана (Louis-le-Grand), він навчається в Паризькому інституті політичних досліджень (Institut d'études politiques de Paris) і Вищій школі інформації та комунікацій (Ecole des hautes études en sciences de l'information et de la communication). У 25 років Бегбеде видає свій перший роман «Щоденник молодого ідіота».

Фредерік Бегбеде цікавиться не лише літературою, але й рекламою, телебаченням, журналістикою. Веде колонку в виданні «Le Figaro Magazine» з 2010 року. Фредерік Бегбеде є засновником літературної премії, яка щорічно присуджується перспективним французьким авторам «Prix de Flore».

Серед тих, хто вже отримав цей приз: Мішель Уельбек, Вінсент Равалек, Жак-Андре Бертран. Грошовий еквівалент цього призу становить приблизно 6000 євро. Кожен переможець має право щоденно пити вино Пуйї-фюме, яке подають в кафе «Flore», у келиху з ім'ям володаря премії [5].

Разом із французьким режисером Жан-Марі Перьє він є співавтором документального фільму про відомого американського письменника Джерома Девіда Селінджера (1919-2010).

Фредерік Бегбеде також є: засновником і президентом клубу «CACA» (1984-1993), засновником і головним редактором журналу «GENEREUX» (1992), засновником і головним редактором журналу «DELUXE» (1993), засновником і генеральним секретарем «Prix de Flore» (від 1994), співвласником і головним редактором журналу «NRV» (1996) [4].

Один з найпопулярніших серед французьких письменників у пострадянському просторі, автор бестселера «99 франків» розповідає про себе і про свою творчість у численних інтерв'ю: «У кожній з моїх книг я щось втрачаю: «Відпустка у комі» – 10 років нічного життя, «Кохання триває три роки» – мою колишню дружину, «99 франків» – 10 років реклами» [4].

Народжений у небідній сім'ї, Ф. Бегбеде в принципі міг і не працювати, і не писати, але після бестселера «99 франків» його було не зупинити. Після цього будь-яке творіння Ф. Бегбеде мало успіх у публіки просто із-за його прізвища на обкладинці.

На питання журналістів, яким чином він працює над своїми творами Ф. Бегбеде відповідає так: «Писати я почав у 7 років і більше не зупинявся. Але ніколи не знав, звідки воно береться. Я пишу повсякчас. Іноді мені треба довгий час побути на самоті, щоб написати великий текст. Але так чи інакше я весь час пишу – у спальні, машини, потязі, літаку, нічному клубі» [6].

«Письмо – це як хвороба. Треба складати слова до купи, описуючи, що ти відчуваєш і що відбувається навколо. Ніби ти сам не живеш, а весь час коментуєш життя. Письмо – це відмова від життя. Це болісно й доволі сумно..

Найгірша моя письменницька звичка – мені потрібна самотність. Я вимикаю телефон, телевізор, я потребую тиші та усамітнення, щоб просто дивитися в небо» [3].

Ф. Бегбеде набув світової популярності, коли випустив роман «99 франків». Їдка сатира про сучасний рекламний бізнес стала бестселером року у Франції і була видана у 29 країнах. Шарм роману додали деталі біографії письменника. Адже він десять років працював у паризьких рекламних агентствах. Як працівник цієї індустрії, автор достеменно знав усі нюанси та подробиці рекламного бізнесу. Ф. Бегбеде вирішив написати роман від імені креатора, генератора ідей, щоб показати зворотний бік своєї професії. Його герой, як і він сам, працює у великому рекламному агентстві і пише викривальну книгу про світ реклами, мріючи бути звільненим і отримати гарантовану у таких випадках компенсацію. Він усвідомлює, що, як автор рекламних слоганів, володіє величезною силою над розумами людей. Він перебуває на вершині успіху, але йому не дає спокою відчуття незадоволення і провини перед споживачами. Головний персонаж описує життя агентства, механізм рекламної компанії, називає справжні марки, цифри.

У першому варіанті роману «99 франків» фірма-замовник, що випускає йогурти (над рекламним роликком цієї фірми працює головний герой), називалася «Данон», але видавець попросив Ф. Бегбеде змінити її назву тому, що представники реально існуючої марки «Данон» негайно подали б позов до суду. І перед нами з'являється «Манон» – одна з найбільших агропромислових корпорацій в світі (торгівельний обіг у 1998 р. – 84,848 мільярдів франків або 12,395 мільярдів євро). Тут же письменник підкреслює: «Можу вас запевнити, що за такий гріш продається абсолютно все – особливо ваша душа» [1].

Герої роману Ф. Бегбеде заробляють величезні гроші і мають доступ до всіх благ життя, але їх не можна назвати щасливими. Вони самотні, втомилися від свого божевільного життя, вони шукають забуття в алкоголі наркотиках,

при цьому постійний страх втрати свого робочого місця та високого рівня доходів вкрадається у їхні душі.

Найбільші розуми людства в усі часи цікавила політика, а сьогодні, як вважає Ф. Бегбеде, політику робить реклама: «Скоро держави зміняться на фірми. І ми перестанемо бути громадянами тієї або іншої країни, ми житимемо у торговельних марках – Майкрософтїї або Макдоналдїї – і зватися келвінкляйнітянами або сенлоранцями» [2]. Реклама – це зброя масового знищення, яка впливає на підсвідомість, породжує страх, маніпулює людьми. Реклама замінила ідеологію у сучасному світі – ось основна ідея автора.

Роман «99 франків» підірвав рекламну індустрію талановитою пародією та жорсткою сатирою на суспільство споживання, світ, який живе за законами грошей.

Через місяць після виходу викривального роману «99 франків» Ф. Бегбеде звільнили. З цього моменту почався шлях легендарного бунтаря в світ літератури і кінематографа.

Не все так просто виявилось і для самого роману «99 франків», який вийшов у 2000 році, і був рекомендований до продажу у Франції саме за такою ціною. Видання в інших країнах призначали ціну за курсом: «39,90» марок в Німеччині, «9,99» фунтів у Великобританії, «999» ієн в Японії тощо. У 2002 році книга була перевидана у зв'язку із введенням в обіг міжнародної валюти євро і отримала назву «14,99 євро».

Французький письменник неодноразово був в Україні. У ході невеликих рекламних турне Ф. Бегбеде відвідав два українських міста. У Львові письменник взяв участь у Форумі видавців і дискотеці на даху, де виступив у ролі ді-джея. У Києві відбулася зустріч із журналістами і читачами, на якій автор представляв свої нові книги, нещодавно видані в українському перекладі. Захід привернув увагу великої кількості шанувальників таланту Ф. Бегбеде, які отримали можливість не тільки взяти участь в автограф-сесії, а й задати свої питання улюбленому автору. За словами Ф. Бегбеде, Київ – це одне з його

найулюбленіших міст, а Львів полонив його своїми брущатими вуличками, старовинними будинками. Він з задоволенням вимовляє українські слова «я вас кохаю», «добрий вечір», «дякую» та добре ставиться до України і українців. «Це молода країна, в якій живуть красиві і добрі люди» [6], які прагнуть свободи і щастя.

Українські читачі з задоволенням чекають на нові зустрічі із Фредеріком Бегбеде і героями його творів.

1. Иностранная Литература. – 2002. – № 2. – С.20
2. Иностранная Литература. – 2002. – № 2. – С.111
3. Славінська Ірина. Фредерік Бегбедер: Війна від нас не так і далеко. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://life.pravda.com.ua/culture/2016/09/17/218094/>
4. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Фредерік_Бегбеде
5. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.piplz.ru/page-id-2278.html>
6. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://fakty.ua/281321-hotel-napisat-smeshnuyu-veseluyu-vecsh-pro-smert---frederik...>

DEVELOPING LISTENING AND SPEAKING SKILLS OF THE ENGLISH LANGUAGE

Larisa Tkachenko
teacher,
Izmail State University of Humanities

All conversation is composed of two activities: speaking and listening. If the interlocutor listens carefully to the speaker, he/she can make a coherent response to the speaker's utterance. He/she is able to remember the information useful for him/her. Through eye contact, facial expression, posture, the interlocutor expresses his/her interest in what the speaker says. Listening is actually a hard work, and even